

Με ἐπιστολήν του ὁ φυλακισμένος εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν πρῶνν Πρωτοσύγκελλος Ράσκας Συμεὼν Βιλόφσκι

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΡΙΠΤΕΙ ΤΑ ΨΕΥΔΗ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΑΠΙΚΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΑΡΤΕΜΙΟΝ

Ἡ ἔλευσις τοῦ Πάπα εἰς τὴν Σερβίαν ἀντιβαίνει τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἁγίου Ἰουστίνου Πόποβιτς, τὴν ὁποίαν ἐδίδαχθη ὑπὸ τοῦ διωχθέντος Ἐπισκόπου Ράσκας καὶ Πριζρένης κ. Ἀρτεμίον, τονίζει εἰς τὴν ἐπιστολήν του ὁ πρῶνν Πρωτοσύγκελλος Συμεὼν Βιλόφσκι. Εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς ἐπιστολῆς ἀπαντᾶ εἰς τὸ ψευδὲς κατηγορητήριον δι' οἰκονομικὰ ἀτασθαλίαι καὶ θέτει κρίσιμα ἐρωτήματα. Ἀποκαλύπτει ὅτι ὄπισθεν τοῦ πραγματικοῦ διωγμοῦ εὐρίσκειται ἡ ἄρνησις τοῦ Ἐπισκόπου του κ. Ἀρτεμίον καὶ συνεργασθῆ μετὰ τῶν Ἀλβανῶν ἐξστρεμιστῶν εἰς τὸ Κοσσυφοπέδιον εἰς ὅ,τι ἀφορᾶ εἰς τὴν ἀναστήλωση μνημείων καὶ ἱ. Ναῶν. Καὶ τοῦτο διότι οἱ Ἀλβανοὶ ἐξέπλυναν νέον πογκρόμ κατὰ τὸ 2004 καὶ προέβησαν εἰς καταστροφὰς. Ἀποκαλύπτει, ἐπίσης, πῶς ἐμεθοδεύθη ἡ διώξις τοῦ Ἐπισκόπου Ἀρτεμίον, τὸν ὁποίον, ἐνὸν τὸν ἐξορίζων, τὸν τρέμονν διὰ τὸ πλοῖσιον πομπαντικῶν τὸν ἔξογν. Ὁ Ἀρτέμιος εἶναι ἕνας μμητής τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ.

(2ον.–Τελευταῖον)

στ) Ὁ Ἐπίσκοπος Θεοδοῖσιος

“Ὅσο γὰρ τὸν Ἐπίσκοπο Λίπλιαν κ. Θεοδοῖσιο, ἔχω νὰ πῶ τὰ ἐξῆς: Ὁ Ἐπίσκοπος Θεοδοῖσιος εἶναι πνευματικὸς ἀδελφός μου, ἔχουμε τὸν ἴδιον πνευματικὸν πατέρα, τὸν Ἐπίσκοπο Ἀρτέμιο. Καὶ μέχρι τὴν ἀνάδειξή του σὲ βοσθῆ Ἐπίσκοπο, συνῆλκε καὶ συμφωνοῦσε ἀπολύτως μετὰ τῆς γραμμῆ καὶ τὴν τάξή τοῦ Γερνοντός του, Ἐπισκόπου Ἀρτεμίου.

Στῆ συνέχειᾳ, παρασυρόμενος ἀπὸ ἀνθρώπινες ἀδυναμίεις, διαφοροποιήθηκε καὶ ἐνεργήσας ἀντικανονικὰ πρὸς τὰ κυριαρχικὰ δικαιώματα (180ς τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς, 31ος Ἀποστολικῶν Κανῶν) τοῦ Ἐπισκόπου Ἀρτεμίου προέβη σὲ πρόχειρες ἀναστήλωσις κτισίων μνημείων καὶ κτηρίων ὑπὸ τοῦς ὄρους τῶν Δυντικῶν Δυνάμεων καὶ χωρὶς τὴν ἄδεια τοῦ κυριάρχου Ἐπισκόπου, ὅπως προβλέπεται ἀπὸ τοῦς Ἱεροῦς Κανόνες.

ζ) Περί οἰκονομικῶν ἀτασθαλιῶν

Ἐπανερχόμενος, Σεβασμιώτατε, στὸ σκεπτικὸν σας περὶ οἰκονομικῶν ἀτασθαλιῶν, ἀναφερόσατε σὲ μιά Ἐπιτροπὴ τοῦ 2006, στὴν ὁποία συμμετεῖχαν εκπρόσωποι τῆς Ἱεραρχίας καὶ ἐσέει προσωπικὰ. Ἐδῶ ἔχω νὰ κάνω τίς ἐξῆς παρατηρήσεις. Πρῶτον, μιλάτε γενικὰ καὶ ἀόριστα περὶ πολλῶν ἀτασθαλιῶν, χωρὶς νὰ κατονομάζετε οὐτε μίαν, ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ἀποσιωπᾶτε τὸ γεγονός διὰ **κάθε χρόνῳ ἡ Μητρόπολη Ράσκας καὶ Πριζρένης ἐπέλεξε ἐμπεριστάτωμον ἀπολογισμὸν καὶ προϋπολογισμὸν τοῦ Πατριαρχεῖο, τὰ ὁποῖα καὶ τύχαιαν τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἀρμόδιων ὑπερσιῶν του.**

Ἐπίσης, Σεβασμιώτατε, εἶπατε, χωρὶς πάλι νὰ τὸ τεκμηριώνατε, ὅτι: *“ὑπάρχουν πάρα πολλά χρέματα, ποὺ φεύγου ἀπὸ τὸν λαὸ τοῦ Κοσόβου. Διότι ὁ, τὶ δίνει ὁ καθένας τὸ δίνει γιὰ τὸ λαὸ τοῦ Κοσόβου καὶ ὄχι γιὰ ἰδιωτικὰ ἐπιχειρήσεια”.*

“Ὅμως χάριν τῆς ἀληθείας σὰς λέγω: Ἐπειδὴ ὁ σερβικὸς νόμος δὲν ἐπέτρεπε στὴν Ἐπαρχία Ράσκας νὰ συστήσῃ δική τῆς τεχνικὴ ὑπηρεσία (ὅπως ἀντίθετα συμβαίνει στὴν Ἑλλάδα), ὁ Σεβασμιώτατος προέτρεψε τὴ σύστασις ἰδιωτικῆς τεχνικῆς ἐταιρείας, τῆς “Rađe Neimar”, καὶ στὶ στελεχῶσή τῆς μετὰ πρόσωπα εὐπολόγητα καὶ ἐντιμα, σερβικῆς ἐθνικότητας καὶ Ὀρθόδοξου θρησκευόμενος, ὡστε αὐτὴ νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ἐκτέλεση τῶν ἔργων ἀναστήλωσης τῆς Ἐπαρχίας, ακριβῶς, γιὰ νὰ μὴ φεύγουν τὰ χρήματα μέσα ἀπὸ τὸ Κόσοβο, ἀλλὰ νὰ παραμείνουν στοὺς Σεβέρους τοῦ Κοσσυφοπεδίου, ποὺ θὰ ἀπασχολοῦνται ἀπὸ αὐτὴν.

Καὶ βέβαια ὁ Suboticki, ὁ πρόεδρος τῆς ἐταιρείας, δὲν εἶναι κομμπαρό μου. Ἡ μόνῃ μας σχέση εἶναι ὅτι ὁ ἀδελφός μου Βλαδιμίρως βάφτισε τὸν Suboticki καὶ τὴν οἰκονογένειά του. Εἶναι πρόσωπο γνωστὸ στὸν Σεβασμιώτατο, ἀξιόπιστο καὶ καθ’ ὅλα ἐντιμο.

Τέλος, γιὰ νὰ καταλάβῃ καὶ κάθε καλοπίστεος ἀναγνώστης ὅτι καμμία κατηγορία γιὰ οἰκονομικὰ ἀτασθαλίαι δὲν εὐσταθεῖ ἐναντίον τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρτεμίου καὶ τῶν συνεργατῶν του, θὰ καταδειξῶ στὸ δεύτερο μέρος αὐτῆς τῆς ἀπάντησις μετὰ ἀδιάσειστα στοιχεῖα καὶ ἐπιχειρήματα τῆς διαφόρες πτυχῆς αὐτοῦ του θέματος.

η) Τὰ διαδραματισθέντα στὴν ΔΙΣ τῆς 5–2–2010

Παρακτὸς λέτε: *“Σκεφτίετὲ τὸν κάλεσε ἡ Ἱερά Σύνοδος νὰ ἔρθει στὸ Πατριαρχεῖο, καὶ ἦρθε ψευτικά στοὺς διαδρόμους γιὰ νὰ βρεῖ μόνον τὸν Πατριάρχη. Ὅμως ὁ Πατριάρχης τοῦ εἶπε: Ἐξοστῆσά μου, ἔλα στὴ Σύνοδο στὴς 11.00, ποὺ θὰ συνεδριάσωμεν. Αὐτὸς τελικὰ δὲν ἦρθε! Μετὰ διέδιδε δεξιὰ καὶ ἀριστερά, ὅτι δὲν μετᾶνε.*

Ἐν πάσῃ περιπτώσει στίς 11 Φεβρουαρίου, βγήκε τελεσίδικη ἀπόφαση νὰ τεθεῖ σὲ διαθεσιμότητα, διότι δὲν δεχόταν τρεῖς ἀλληεπλήγητες ἐπιτροπές. Καὶ σύμφωνα μετὰ τοὺς Ἱεροῦς κανόνες, ὅταν ἕνας Ἐπίσκοπος ἀρνεῖται νὰ ὑποκύσει στὴν Ἱεραρχία καὶ νὰ δεχθεῖ ἐπιτροπές, οἱ ὁποῖες εἶναι σταλμέναι ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία, ὑπόκειται σὲ καθάρσει”.

Αὐτὰ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ γεγονότα καί, ἀν δὲν εἶναι διαστρεβλωσθί τους, εἶναι τουλάχιστον ἀφελῆ. Δὲν κάλεσε τὸν Ἀρτέμιο ἡ Διεκρὴς Ἱερά Σύνοδος (ΔΙΣ), ἀλλὰ ὁ Πατριάρχης Ἐρηναιῶς τηλεφωνικῶς τὴν 4–2–2010 τὸ ἀπονεύμα τοῦ τοῦ εἶπε: *“Ἐάν μοῖρατεῖτε, Σεβασμιώτατε, νὰ ἔρθετε αὖριον [5–2–2010] στὸν Βελιγράδι, νὰ ἰδοῦθώμε”.*

Δὲν τοῦ εἶπε *“πρέπει νὰ ἔρθετε”*, ἢ *“σὰς περιμένουμε”* ἢ *“αἴριο συνεδριάει ἡ ΔΙΣ”* ἢ κατὶ τέτοιον, ἀλλὰ *“ἐάν μοῖρατε”*. Αὐτὸ εἶχε σαφῶς τὴν ἔννοια τοῦ *“Ἐάν πάλι δὲν μοῖρατε, ἐντάξει”*.

Ὁ Πατριάρχης δὲν μνημονεσε τὴν συνεδρίαση τῆς ΔΙΣ καθόλου. Ὅσον ἀφορᾶ τὴν ὀρθὴ ὁδὸ πρόκλησης τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρτεμί-

ου στὴν ΔΙΣ, ἡ ὁποία ἦταν ἡ γραπτὴ πρόσκληση, οὔτε λόγος νὰ γίνεταί. Ὁ Σεβασμιώτατος ἦρθε στὸ Βελιγράδι στίς 5–2–2010 καὶ ἐπισκέφθηκε τὸν Πατριάρχη κατὰ τίς 10 π.μ. καὶ μίλησανε οὐδέμον μισὴ ὥρα.

Καὶ πάλι ἐκείνοος δὲν τοῦ γνωστοποίησε τὴν συνεδρίαση τῆς ΔΙΣ οὔτε τοῦ ἀνέφερε ὅτι πρέπει νὰ ἔρθει. Κατόπιν ὁμως, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς συνεδρίασις, τὸν καλέσανε τηλεφωνικῶς ὀργάνισμοι, κατηγορώντασι καὶ ἀπειλώντασι τὸν νὰ ἐμφανισθεῖ ἀμέσως ἐνώπιόν τους...

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρτέμιος ἐγράφηε τὴν ἴδια μέρα μετὰ δὴλωση, ὅπου περιεγράφηε ὅλα τὰ σχετικὰ συμβάντα καὶ τὴν ἔστειλε στὸν Πατριάρχη μετὰ φράς, Ὁ Πατριάρχης, ὁμως, δὲν τοῦ ἀπάντησε οὔτε γραπτῶς οὔτε προφορικῶς, γιὰ νὰ ἀναιρέσει τὰ γραφόμενα στῆ δὴλωση.

Τὰ λόγια ποὺ ἐσέει, Σεβασμιώτατε, βάζετε στὸ στόμα τοῦ Πατριάρχη δὲν εὐπώθησαν ποτέ...

θ) Μία ἐπιτροπὴ καὶ ὄχι τρεῖς – Ἀπομάκρυνση Ἀρτεμίου

Καταρχὴν δὲν ὑπῆρξαν τρεῖς ἐπιτροπές. Μόνον μίαν συστάθηκε ἀπὸ τὴν Μητροπολιτὴ Ἀμφιλόχιου, τὸν Ἐπίσκοπο Ἐρζενοβίνης Γρηγόριο, τοὺς ἱερεῖς Ραντίβινιε Πανίτς, Βλάνταν Σίμιτς καὶ Μίροσλαβ Τσολακόβιτς καὶ ἦρθε τὴν Τετάρτῃ 10 Φεβρουαρίου 2010 στὸ Κόσοβο. Τὸ ἴδιο ἀπονεύμα (1) ἀναχώρησε γιὰ τὸ Βελιγράδι καὶ τὴν ἐπομένη μέρα τὸ πρωὶ (1) τὰ ἴδια πρόσωπα κατέληξαν σὲ πόρισμα (1).

Μετὰ τὸν πόρισμα αὐτὸ ἡ πενταμελής ΔΙΣ (στὴν ὁποία πάλι συμμετεῖχαν οἱ Ἐπίσκοποι Ἀμφιλόχιος καὶ Γρηγόριος) τὸ ἴδιο πρωὶ (11–2–2010) ἐβγάλε ἦδη τὴν ἀπόφαση τῆς προσωρινῆς ἀπομάκρυνσης τοῦ Ἀρτεμίου, χωρὶς νὰ τὸν καλέσει νὰ συμμεταχθεῖ σὲ αὐτὴν, γιὰ νὰ ὀψει ἐξηγήσεις.

Αὐτὴ ἡ ἀπόφαση γνωστοποιήθηκε στὸν Σεβασμιώτατο Ἀρτέμιο δύο μέρες ἀργότερα, κατὰ τὴν συνεδρίαση τῆς ΔΙΣ στίς 13–2–2010 στὸ Βελιγράδι, στὴν ὁποία καὶ αὐτὸς ἐκλήθη.

Καὶ πρὶν ὀλοκληρωθεῖ ἡ συνεδρίαση τῆς ΔΙΣ, ἐσέει, Σεβασμιώτατε Ἀθανάσιε, ἦδη βρισκόμασταν στὴν Γκρατσάνινα μετὰ ἐλλικόπηρο, καὶ φθάσαμε προτοῦ ἐπιστρέψῃ σ’ αὐτὴν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρτέμιος. Γατὶ ἀραγε, τί φοβόσασταν; Τί θέλατε νὰ προλάβετε;

ι) “15 φάκελοι, ἀπὸ ἕνα κιλὸ ὁ καθένας”

Δυστυχῶς καὶ σὶ φράση: *“βρήκαμε 15 φακέλους ἀπὸ ἕνα κιλὸ ὁ καθένας”*, ὑπάρχει ἕνα λογικὸ κενὸ, ποὺ δημιουργεῖ τὴν ἀναγκὴ νὰ εὐλογοι ἐρωτήμα: Καταρχὴν μιλάτε προφανῶς γιὰ φακέλους μετὰ στοιχεῖα γιὰ ἀξιόπιστους πράξεις. Ποῖος συνέλεξε τὰ στοιχεῖα αὐτά, ὡστε νὰ τὰ βρεθεῖ ἐσέει ἔτοίμα τὴν ἡμέρα, ποὺ ἦρθατε γιὰ ἐλέγχῳ; Ἐκτός ἀν ὑπονοεῖτε ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Ἐπίσκοπος Ἀρτέμιος φρόντισε τὰ φακέλω-ν τὸν ἑαυτὸ του μετὰ ὀλα ἐκεῖνα τὰ στοιχεῖα, ποὺ ἐπιβάρυναν τὸν ἴδιον καὶ τοὺς συνεργάτες του.

ια) Περί μοναστηριῶν καὶ σπιτιῶν τοῦ Ἀρτεμίου

Λέτε: “Ὁ Ἀρτέμιος ἔκανε καὶ ἄλλες παραβάσεις, ἴθρουσε δύο μοναστήρια ἐκτός τῆς Μητροπολιῶς του. Ἀπέκτησε καὶ δύο σπῆτια στὸ Βελιγράδι καὶ ἕνα τρίτο σὲ ἄλλη Μητρόπολη! Καὶ ἐρωτᾶ μετὰ τί χρήματα τὰ ἀπέκτησε;”

“Ὅσο γιὰ τὴν ἴδρυσιν τῶν δύο μοναστηριῶν, αὐτὰ ἔγιναν μετὰ τὴν ἐπιθυμία, τὴν κανονικὴν ἄδεια καὶ συγκατάθεση τοῦ οἴκειου Μητροπολίτου Νίς καὶ τὸν Πατριάρχου Ἐρηναινοῦ, ποὺ ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ τὴν σχετικὴ ἀλληλογραφία μεταξὺ τῶν δύο Ἐπισκόπων.”

Τὸ ἕνα σπῆτι στὸ Βελιγράδι ἦταν δωρεὰ τρίτου προσώπου στῆ Μητρόπολη Ράσκας καὶ Πριζρένης ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΝ ΑΡΤΕΜΙΟ.

Τὸ ἄλλο σπῆτι στὸ Βελιγράδι ἀγοράστηκε γιὰ τὸν Σεβασμιώτατο, ἐκεῖνος ὁμως τὸ παραχώρησε σὲ πρῶτοτεχν (12μῆλι) οἰκονογένεια Σεβέρων προσφύγιων ἀπὸ τὸ Κοσσυφοπέδιο, οἱ ὁποῖοι καὶ συνεχίζουν νὰ διαμένουν σὲ αὐτό.

Τὸ τρίτο σπῆτι στὴν ἄλλη Μητρόπολη ἦταν δωρεὰ ἀπὸ τρίτο πρόσωπο πρὸς τὴν Μητρόπολη Ράσκας καὶ Πριζρένης ΚΑΙ ΟΧΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΣΤΟΝ ΑΡΤΕΜΙΟ.

Γιὰ ὄλα τὰ παραπάνω ὑπάρχουν σχετικὰ ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα στῆ Μητρόπολη Ράσκας καὶ Πριζρένης.

ιβ) Ἡ ἀρμοδιότητα γιὰ τὴν οἰκονομικὴ διαχείριση

Στῆ συνέχειᾳ λέτε ὅτι τὰ οἰκονομικὰ μῆς Μητροπόλεως δὲν εἶναι στὴν κανονικὴ δικαιοδοσία τοῦ Μητροπολίτου, ἀλλὰ καὶ ὀχι σφάλλετε.

Λέτε: “Κάθε τόσο ἔδινε συνεντεύξεις καὶ ἔλεγε: Μὴ ἀνακατεύσατε στὴ Μητρόπολή μου, καταπατᾶ τὰ κανονικὰ δικαιώματά: Ναι, ἀδελφε Ἀρτέμιο, ἀλλὰ ὅταν προκείται γιὰ οἰκονομικὰ θέματα, τότε ἡ ἀρμοδιότητά σου δὲν εἶναι κανονικὴ”.

Οἱ Ἱεροὶ Κανόνες ὀρίζουν ὅτι κάθε Ἐπίσκοπος εἶναι ὁ ἀποκλειστικὸς ἀρμόδιος γιὰ τὴ διαχείριση τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐπισκοπῆς του. Ἄλλωστε, αὐτὸς (ὁ Ἐπίσκοπος), στὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς ἐμπιστεύθηκε ἀτίμητος ψυχῆς, ποὺ κάθε μῖα εἶναι πολυτιμωτέρη ἀπὸ ὄλον τὸν κόσμον, δὲν μπορεῖ νὰ διαχειρίζεται καὶ τὰ κατώτερη πνευματικῆς ἀξίει-ας χρήματα καὶ ἄλλα περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Ἐπαρχίας του πρὸς τὸ πνευματικὸ συμφέρον τοῦ ποιμνίου του; (38ος καὶ 41ος Ἀποστολικοὶ Κανόνες)

ιγ) Οἱ σερβικὲς ἐκκλησιαστικὲς Ἐπαρχίεις εἶναι καὶ αὐτέεις νομικὰ πρόσωπα

Λέτε: “Διότι τὰ κτήρια, τὰ κτήματα, οἱ ἱ. Ναοὶ ἀνήκουν τὸ Πατριαρχεῖο, δὲν εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ Ἀρσκόπου, οὔτε καὶ τῆς Ἐπισκοπῆς. Διότι τὸ νομικὸ πρόσωπο εἶναι τὸ Πατριαρχεῖο”.

Αὐτὸ εἶναι ἀναλόγης, διότι ὅπως εἶπαμε, ἀπὸ ἱεροκανονικὴ ἀποψὴ ἰσχύουν οἱ προαναφερθέντες Ἱεροὶ Κανόνες (38ος καὶ 41ος), ἐνῶ ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς σερβικῆς πολιτικῆς νομοθεσίας, ἐκτός τοῦ Πατριαρχεῖου, καὶ κάθε ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχία εἶναι νομικὸ πρόσωπο, ὅπως ὀρίζεται στὸ 5ο ἀρθρὸ τῆς Καταστατικῆς Χάρτῆς τῆς ΣΟΕ. Τὰ κτήρια, τὰ κτήματα, οἱ ἱ. Ναοὶ ἀνήκουν στὴν Ἐπισκοπὴ· ἄλλοτεσι καὶ στὰ βιβλία τῆς Ἐφορίας ἔτσι ἀναφέρονται.

ιδ) Οἱ δωρεές γιὰ τὸ Κοσσυφοπέδιο
Ἐπειδὴ ἐνεκα τοῦ ἥθους καὶ τοῦ πνευματικῶ του ἀναστήματος ὁ Σεβ. Ἐπισκόπος ἔχαίρε καὶ χαιρεῖ τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης τῶν ἀπανταχοῦ Σεβέρων καὶ ἄλλων ὀμοδόξων εὐεργετῶν, οἱ περισσότεροί ἐξ αὐτῶν ἐμπροσθέντα τῆς δωρεῆς τοῦς στὸν ἴδιον τὸν Σεβασμιώτατο. Ὁ Σεβασμιώτατος ὁμως μετὰ πλήρη διαφάνεια τοποθετοῦσε τὰ χρήματα στὸν ταμεῖο τῆς Ἐπισκοπῆς, στέλνοντας ευχαριστήριες ἐπιστολές στοὺς δωρητές.

Στῆ συνέχειᾳ μετὰ πλήρη διαφάνεια ὁ Σεβασμιώτατος (καὶ μόνον αὐτὸς, σύμφωνα μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ταμῆα τῆς Ἐπαρχίας Ράσκας) ἔδιδε ἐντολές πληρωμῶν εἰς γὰ τὴν ἀνοικοδόμησι τῶν κατεστραμμένων μνημείων εἰτε γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῶν Σεβέρων τοῦ Κοσόβου εἰτε γιὰ τὰ συσσίτια κ.λπ.

Καὶ βέβαια, προκειμένου νὰ μὴ ἀναιρέται συνεχῶς ἡ ὑποψία *“ἐνώπιον τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ τὸ Κοσσυφοπέδιο”*, ὅτι ὑπάρχει παράνομος πλοῦτισμὸς εἰτε ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο εἰτε ἀπὸ ἔμένα, γιὰτὶ δὲν δημοσιεύσατε τὰ ὀποιαδήποτε στοιχεῖα ἔχετε, ποὺ τὸν ἀποδεικνύουν;

“Ὅμως γιὰ τῆς δημόσιας κατηγορίας σας σὲ βάρος μου, Σεβασμιώτατε, θὰ ἀπαντήσω στὸ δεύτερο μέρος αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς.

ιε) Ἀναλήθειες περὶ Ἀρτεμίου – Γιατὶ τὸν φοβάσαστε;

Λέτε, Σεβασμιώτατε, ὅτι: “Ὁ Ἀρτέμιος τώρα βρίσκεται στὸ Κόσοβο, διότι ἡ Ἱεραρχία δὲν θέλει νὰ φύγει ἀπὸ τὴν περιχώρ του, γιὰτὶ, ἀν δὲν εἶναι ἐκεῖ, θὰ κάνει πολλὰ πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη μας”.

Πρὲς ὅμως νὰ γνωρίζατε ὅτι τὴν ἡμέρα, ποὺ ἐσέει δινάτε τὴν συνέντευξήν στὸν κ. Πολυνέγι, ὁ κ. Ἀρτέμιος εἶχε ἦδη σκευασθεῖ τὰ προσωπικὰ του ἀντικείμενα καὶ τὰ βιβλία του ἀπὸ τὴν Γκρατσάνινα, εἶχε ἀποχωρήσει μετὰ σύντομο πνευματικὸ λόγον τοὺς πιστοὺς, ποὺ μαζεύτηκαν γι’ αὐτὸν καὶ εἶχε ἀναχωρήσει ὀριστικὰ ἀπὸ τὸ Κόσοβο καὶ τὰ Μετόχια σύμφωνα μετὰ τὴν ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας.

“Ὅπως ἀναμφίβολα γνωρίζετε, ἡ Ἱεραρχία, στὴν ὁποία συμμετείχατε, διὰ τοῦ ὑπ. ἀρ. 72/1795–5–2010 ἐγράφου τῆς οὐσιαστικῆς ἐξορίζει μιά γιὰ πάντα τὸν Σεβασμιώτατο Ἀρτέμιο ἀπὸ τὴν Ἐπαρχία Ράσκας καὶ Πριζρένης. Καὶ τοῦτο ἐντελῶς ἀντικανονικὰ (βλ. 87ος τῆς ἐν Καρθαγένῃ καὶ 16ος τῆς Πρωτοδευτέρας).

“Ἄλλωστε παρακτὸς ὀριοθετεῖτε καὶ τὸν τόπο τῆς ἐξορίας του: *“θὰ μείνει εἰς ἕνα μοναστήρι, μεταξὺ Καρλοβίκιου καὶ Μιτροβίτσας, εἶναι βόρεια ἀπὸ τὸ Βελιγράδι”*.

Ἐπίσης οἱ παραπάνω δηλώσεις σὰς ἀποκαλύπτουν, Σεβασμιώτατε, ὅτι τὸ πρόβλημα γιὰ σὰς καὶ γιὰ ὄσους συμμερίζονται τῆς ἀπίστευσις εἰς ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Ἀρτέμιος καὶ τὸ πλοῖσιον πομπαντικῶν τοῦ ἔργου καὶ ὄχι οἱ δῆθεν οἰκονομικὰ ἀτασθαλίαι, ποὺ τὸν καταλογίζετε.

Γιατὶ ποῖα θὰ μπορούσαν νὰ εἶναι τὰ *“πολλὰ πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη μας”*, ποὺ θὰ μπορούσε νὰ κάνει ἕνας Ἐπίσκοπος, στερτημένως τῶν διοικητικῶν καθηκόντων καὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἐπισκοπῆς του, παρὰ μόνον τὸ πνευματικὸ ἔργον τῆς διαπομπῆσι τῶν χιλιάδων ψυχῶν, ποὺ προστρέχων καὶ προστρέχουν σ’ αὐτόν;

Καὶ βέβαια, Σεβασμιώτατε, ὄλα αὐτὰ δὲν τὰ ἐπιθυμοῖτε, ἐπειδὴ ὁ Ἀρτέμιος εἶναι ἕνας μμητής τοῦ μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ, ὁ

ὁποῖος θυσιάζει καὶ θὰ συνεχεῖται νὰ θυσιάζει “τὴν ψυχὴν του ὑπὲρ τῶν προβάτων” του, ὡς πνευματικὸς πατέρας πολλῶν λαϊκῶν, κληρικῶν καὶ μοναχῶν.

Ἡ ἀποστολικὴ του αὐτὴ δρῶση ἔχει ἐπιφέρει μῖα νέα φιλοκαλικὴ ἀνανέησιν στὴν Πατρίδα μας ἀναδεικνύοντας τὴ σημασία τοῦ Γέροντα καὶ τοῦ Πνευματικοῦ στῆ ζωὴ τοῦ Ὀρθόδοξου Χριστιανοῦ, σύμφωνα μετὰ τὴν Ὀρθόδοξη Πατερικὴ Παράδοσιν τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Ὀρθοδοξείας, τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Νέου Θεολόγου, τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου, τῶν συγχρόνων Ἁγίων Γερόντων τῆς ἐποχῆς μας καὶ φυσικὰ τοῦ Ἁγίου Γερόντος τοῦ Ἰουστίνου Πόποβιτς.

Μόνον θλίψη, ἀλλὰ καὶ ἐρωτηματικὰ γιὰ τίς δικῆς σας ποιμαντικῆς θέσεις, προκαλοῦν τὰ λόγια σας περὶ ἀνευθυνότητας καὶ ἀπερισκηνίας τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρτεμίου, ὅταν οὐσιαστικὰ τὸν ἐγκαλεῖτε ὅτι, ἀκολουθώντας πιστὰ τὴν πνευματικὴν παράδοσιν τῶν Ἁγίων, στάθηκε ἀληθινὸς πατέρας, ποιμένας καὶ ἄριστος πνευματικὸς τοῦ ποιμνίου, ποὺ τὸν ἐνεπαιστεύθῃ ὁ Κύριος.

ις) Τὰ (δῆθεν) προνόμια τοῦ Ἀρτεμίου

Ἐπιπλέον λέτε: *“Ὁ Ἀρτέμιος πήρε τέσσερις, οἱ ὁποῖοι θὰ πληρώνονται, θὰ ἔχει τὸ αὐτοκινητὸ του...”*

“Ὅμως καὶ αὐτὰ δὲν ἀληθεύουν. Δὲν ὑπάρχει σχετικὴ ἀπόφαση τῆς Ἱεράς Συνόδου, ποὺ νὰ δίνει τέτοιον πρόνομιον στὸν Σεβασμιώτατο Ἀρτέμιο. Ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ θέμα τῆς δικῆς του σύνταξις τὸν παρεπέμψαν στὸ κράτος. Πόσο μάλλον γιὰ τὴ μισθοδοσία τῶν τεσσάρων ἀκολουθῶν (“δίκαιος, ἱερέας, ὀδηγὸς καὶ μάγειρας”)...

ιζ) Τὸ θέμα τῆς ψηφοφορίας καὶ ἡ ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας

Λέτε: “Δυστυχῶς ὁ Ἀρτέμιος, βγαίνει πάλι μετὰ δηλώσεως καὶ λέει, ὅτι τὸν κρίνουμε χωρὶς δικαστήριον καὶ μετὰδικάζουμε χωρὶς ἀποδείξεις. Τὴν Ἱεραρχία δὲν σὰς τὸ κρῦθαι τέθηκε καὶ ἔμα κάθαρσεως, ὁμως οἱ Ἀρχιερεῖς εἶπαν ὅτι δὲν κάνει νὰ ντροπαστοῦμε ἐνώπιον τοῦ Σερβικοῦ λαοῦ τὸ Κοσσυφοπέδιο, ἐ